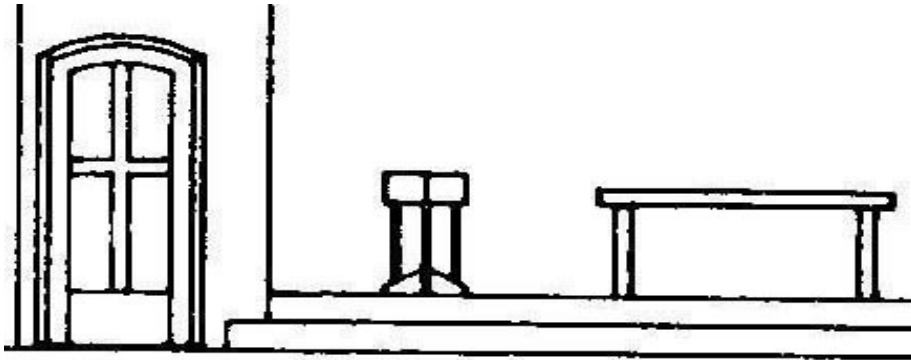

MAALTIJD VAN DE HEER

ook wel genoemd:

viering van het
Heilig Avondmaal

Vrije Evangelische Gemeente Heerde

Pastorale Handreiking 6

MAALTIJD VAN DE HEER

In de Protestante kerken spreken we over twee 'sacramenten':
De doop en de viering van de Maaltijd van de Heer.
Met sacramenten worden handelingen bedoeld,
die terugvoeren op een directe **instelling** door de Here Jezus.
De Rooms-katholieke kerk heeft 7 sacramenten.

In sommige kerken wordt gesproken over het Heilig Avondmaal.
Dat komt omdat de instelling plaatsvond op de laatste avond dat
Jezus vóór zijn terechtstelling aan het kruis de maaltijd vierde.
Maar omdat dit zgn. Avondmaal ook in de morgendiensten wordt
gevierd, is het beter om over 'de Maaltijd van de Heer' te spreken.

Herdenken en vooruitgrijpen.

De Maaltijd die Jezus liet organiseren, was het bekende Pesachmaal
dat ieder Joods gezin jaarlijks vierde,
om de Uittocht uit Egypte te herdenken.
Jezus verbindt deze Maaltijd nu aan zijn lijdensweg,
dat ook een Uittocht voor mensen wil zijn,
maar dan uit het land van de slavernij van zonde en dood.

*Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit,
brak het brood, deelde het uit en zei:
Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt.
Doe dit telkens opnieuw, om mij te gedenken.
Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei:
Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten,
Is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt.
Lucas, 22, 19-20*

Door deze woorden kreeg deze Maaltijd voor de volgelingen van Jezus
een nieuwe betekenis, omdat de Heer het Lam wilde zijn, voor de
zonde geslacht en zijn bloed gaf, tot vergeving van zonden (verzoening).
Daarom is de maaltijd een plek om te *herdenken* wat Jezus deed.
Maar het is ook een plek om *vooruit te grijpen*, want Jezus zei ook:

*Vanaf vandaag zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok
drinken, tot de dag komt dat Ik er met jullie opnieuw van zal
drinken, in het Koninkrijk van mijn Vader.
Mattheüs 26, 29*

VOOR WIE IS DEZE MAALTIJD?

Dat is in veel kringen een moeilijk te beantwoorden vraag. Er wordt hier en daar wel als voorwaarde gesteld, dat de deelnemers aan de maaltijd belijdenis moeten hebben gedaan. Maar eigenlijk kun je daarvoor geen bijbelse grond vinden. Wel moeten we elkaar vragen naar het geloof.

*Want God had de wereld zo lief
dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven,
opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat,
maar eeuwig leven heeft.
Johannes 3, 16*

Alleen 'wie gelooft' kan de betekenis van deze Maaltijd verstaan. Daarom speelt ook niet iemands **leeftijd** een rol. Je bent niet te oud en je bent niet te jong, ieder die gelooft, is welkom aan deze Maaltijd.

En hoe zit het dan met de belijdenis? Het aanzitten aan de tafel van God **is een belijdenis!** Wie regelmatig deelneemt aan de viering van de Maaltijd zal ook het verlangen hebben om mede-verantwoordelijk te zijn en zich aanmelden om belijdenis te gaan doen.

Het wegblijven.

Het valt in iedere kerk op, dat er ook mensen wegblijven, als de Maaltijd van de Heer wordt gevierd.

Enerzijds komt dat voort uit een gevoel van mensen 'het niet waard zijn'.

Anderzijds blijven mensen weg, omdat ze in onmin met andere mensen leven.

Daardoor ontstaat het beeld, dat de Maaltijdviering voor onberispelijke mensen zou zijn. Maar zulke mensen zijn er niet. We nemen niet aan de Maaltijd deel **omdat** we de goede weg gaan, maar we nemen brood en wijn **opdat** we de goede weg zullen gaan.

VERNIEUWING VAN ONZE BELIJDENIS

Omdat deelname aan de Maaltijd van de Heer in wezen een openbare uiting is van ons geloof, beantwoorden we meestal ook enkele vragen, die ons voorafgaand aan de viering in de dienst worden gesteld.

Dit zijn de vragen:

- belijdt u, dat u tekort bent geschoten ten opzichte van God en uw naaste?
- gelooft u, dat God uit genade alleen, ons zijn Zoon Jezus Christus gegeven heeft als de weg, de waarheid en het leven, en aanvaardt u Hem, voor uzelf, met een gelovig hart?
- is het uw oprechte voornemen, om door de kracht van de Heilige Geest, bij deze belijdenis te volharden, uw geloof te versterken en uw leven te beteren, om zo dank te betonen voor Gods genade?

Uiteraard is het beantwoorden van deze vragen geen voorwaarde en kan dat geloof ook op een andere manier en met andere woorden beleden worden.

Toch biedt het ons gelegenheid, om iedere keer weer onze geloofsblijdenis te bevestigen en te vernieuwen.

HOE VIEREN WE DE MAALTIJD?

De ruimte in onze kerk legt ons daarin beperkingen op.

Het '**aan tafel gaan**' is praktisch gezien onmogelijk.
Het liturgisch centrum is te klein en de gangpaden zijn te smal.

Een '**lopende viering**' zoals dat in andere kerken ook wel in praktijk wordt gebracht stuit op hetzelfde bezwaar van de beperkte gangpadruimte, waardoor we elkaar in de weg zouden lopen.

Wat overblijft is een '**zittende viering**' waarbij het brood en de wijn in de banken wordt rondgedeeld. Misschien zit daar ook wel een mooie symboliek in.

*De genade en vergeving wordt ons aangereikt.
We kunnen zelf beslissen of we deze willen accepteren.*

Deze vorm van vieren maakt het mensen die niet willen deelnemen aan de maaltijd toch mogelijk om er ook te zijn.

De Maaltijd van de Heer wordt 6 à 7 keer per jaar gevierd:

ledere eerste zondag van de oneven maanden
en een extra viering in de Stille Week, op Witte donderdag,
de dag waarop Jezus de viering instelde.

OPEN AVONDMAAL

Deze term gebruiken we hier, om te benadrukken, dat ieder die zich het eigendom van de Heer weet, van harte welkom is aan deze tafel.

Dus ook mensen uit andere kerken en kringen. U hoeft zich niet eerst te melden om van de kerkenraad toestemming te krijgen.

De Heer zelf nodigt ons aan zijn tafel, en er klinken de woorden:

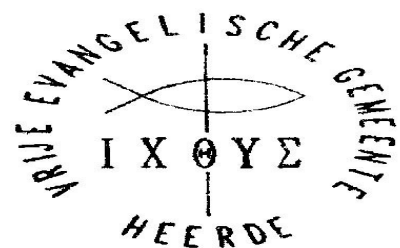
komt, want alle dingen zijn gereed.

Niet vrijblijvend.

Uiteraard is deelname aan de viering van de Maaltijd van de Heer geen vrijblijvende zaak. We zullen, aan Gods tafel gezeten hebbende, vanuit de verzoening en vergeving levend, ook zelf trachten verzoening en vergeving te bewerkstelligen.

Een lied dat verwijst naar de Maaltijd van de Heer zegt het zo:

*leer ons, Heer, vrijmoedig spreken
over uw verlossend werk;
geef dat niet die woorden breken
op de daden van uw kerk,
maar dat wij geheiligd leven
op de plaats door U gegeven,
en U volgen onder 't kruis
op de smalle weg naar huis.*
(Gezang 360)

We nodigen de mensen die deelnemen aan de viering van de Maaltijd en nog geen belijdenis deden, van harte uit om dat wel te (gaan) doen.